

H.M.S. Warrior

Hozzáadta: lakosm
2004. október 19. Kedd 19:36
Utolsó frissítés 2007. szeptember 19. Szerda 09:24

A H.M.S. Warrior az egyetlen brit felsőgjel alatt hajózó pincelozott testű, gőzmeghajtással tüzmozgatott vitorlás hadihajó, mely fennmaradt napjainkig.

Baldwin Walker admirális volt a szülőatyja a pincelozott testű hadihajóknak (technikailag fregatt de gőzüzemű harmadosztályba sorolt). Átállóhatatlan pincelozatuk elleni az akkor látható mindegyik tengeri tüzerejének, ágyúikkal képesek voltak megsemmisíteni bármilyen hadihajót. Ilyen volt a 9210 tonnás HMS Warrior és testvérhajó a HMS Black Prince.

- Teljes hossz: 128 m
- Fedélzet hossza: 116 m
- Szélesség: 18 m
- Merülési: 8 m
- Tűzmeg: 9137 tonna
- Motor ereje: 1250 HP
- Maximális szárnnyelvény: 850 tonna
- Vitorlák felülete: 15488 mm²
- Legénység: 705 fő
- Fegyverzet: 10 db 110 pdrs.(50kg) ágyú, 26 db 68 pdrs.(31kg) ágyú

A gőzmeghajtás, a hajócsavar és a pincelozott hajótest meglehetősen jó dolog volt még a tengerészet számára, gőzenergiát először 1816-ban alkalmazta az Admirális, vizikerék-lapát meghajtású hadihajóknál. A pincelozott hajótest 1840-ben jelent meg (HMS Albert) és a hajócsavar 1847 körül került fel a hadihajókra. A hajócsavar sokkal ellenállóbb volt a sérülésekkel szemben, mint a vizikerék-lapát.

A gőzmeghajtással tüzmozgatott vitorlások és a pincelozóborús hajótest első megjelenése óta sok tapasztalatot gyűjtöttek a hajóépítésben, a kőművelés az ilyenfajta hadihajók tervezéséhez. A Warrior megtervezésekor a gőzmeghajtás csavar alkalmazása és a hajótest pincelozásának kombinációja egy gyorsabb, marótabb és tüzerejű, nagyobb hajót eredményezett bármely akkori ellenfelénél. Gyakorlatilag két tekintetben a modern csatahajók hasonló

A Warrior gerincét 1859 május 11.-én fektették le egy blackwalli hajásépítvány mészhelyben, és elsőtja 1860 december volt.

Ezek a hajók kőpések voltak gőzmozgatókkal ellátva a 14,5 csomó sebességet (korábban a Victory a maga 8-9 csomóval gyors hajónak számított, a USS Constitution kb. akkora vitorlafelülettel rendelkezett, mint a warrior, 13 csomó sebesség elérésére volt képes teljes vitorlázattal) A gőzmozgatók használatának a korlátozott mennyiségű szénrakomány szabott határt. A gőzmozgatók és vitorlák együttes használatával kőpések voltak 17,7 csomó sebességig is.

A Warrior 850 tonna szenet volt képes tárolni, mely 1500 mérföldes hajóútra volt elegendő 6-7 csomó sebesség mellett, de a szén felpakolása a hajóra kőt hosszabb fűradtsájos, piszkos és időnként kockázatos napig tartott, plusz a jobb hatékonyabb meg tisztítani a hajót. A gőzmozgatók és vitorlák elnyújtották az utazásokban, mikor a manőver nem felelt meg a szélirányt. A limitált széntárolási kapacitás miatt azonban a leggyakrabban csak a vitorlák használatát.

Forradalmi fejlődésnek ellenére a Warriort hamarosan klasszissal felülmúlták a "tornyos" hajók. A gőzmozgatók a páncélozott hajótest bevezetésével egy kísérleti példány volt az új hadihajók tervezésében, mely végül a HMS Dreadnaught vezérlésével 1906-ban.

Szolgálat

A Warrior szolgálatának nagy részét a Csatornában töltötte, ahol Nagy Britannia partjainak védelme volt a feladata. Ez rutint csak egy a HMS Royal Oak-kal való ütközés (1868 augusztus 14) és egy ütközés a Black Prince-el (egy orosz szíjrazdokkot vontattak a Bermudákra 1869 kőzépén) szakította meg.

A Warrior ügyműt feljavították 1864-67 között és most már mint első vonalbeli hadihajó szolgált 1871 szeptember 15-ig. 1872-75 között több ütközésben részt vett a hajó. A hajóépítványon esett keresztül, majd 1883-ig a gibraltári szoros és a Csatorna között cirkált.

1883 május 31.-én utoljára nem sikerült elüldözni a korszerűtlen hajót. Páncélozott cirkálóba sorolták és visszavonták, bár bevetésre alkalmas állapotban tartották egészen 1902-ig.

Hanyatlás

1902 június 16.-án a Warrior új feladatot látott el, mint a portsmouth-i torpedónaszád(?) flotilla ellátóhajója. 1904-ben újabb tatarozás, majd iskolahajóvá vált. A Warrior tesztörhajóját a Black Prince-t, mely 1896-ig aktív szolgálatot töltött be, leselejtezték.

A Warrior kitárolt állapotban volt mikor megpróbálták eladni, de 1927-29 között nem akadt jelentkező a hajóra. Átalakították olajtároló hajóvá és a Pembroke-i dokkba vontatták.

A második világháború alatt is folytatta működtetését, de végül feladatát, még a nevét is elvesztette, (egy kanadai repülőgép károsította a hajót neveztek el róla). 1960-ban, mikor a HMS Vanguard állászerelést, a maradt az egyetlen páncélozott testű vitorlás hadihajó.

Restaurálás

Az 1970-es évek közepén történelmi műtője szöveg kőpésben elismert volt, ezért fészfészeket tettek megmentésében a Tengerészeti Múzeum hajóvá lett. Harlepool kikötőjébe vontatták és megkezdődött restaurálása milliárd fontot emésztett fel.

1981-ben összerakták a fedélzetet egy lebontott viktoriánus korabeli rakétaanyagbázis (az alsó fedélzet helyén az eredeti anyagból van). Három év elteltével új ábrákat kapott. 1984-ben helyre került az 1. orrdísz. június 16-án egy kisebb flotillával körülvéve átvontatták mai helyére a Portsmouth-i kikötőbe, ahol tiszta víznyosságot szolgáltat.

Az eredeti angol nyelvű cikk az alábbi címen található: HMS Warrior

^